

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/102/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7815202851
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7815202851.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudcov JUDr. Petra Tutka a Mgr. Angeliky Sopoligovej v spore žalobkyne V. Y. X., nar. XX.XX.XXXX, O. S., E. XX, zastúpenej JUDr. Petrom Harakálym, advokátom, Košice, Mlynská 28, proti žalovanej Slovenská kancelária poisťovateľov, Bratislava, Trnavská cesta 82, IČO: 36 062 235, zastúpenej Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Bratislava, Dostojevského rad 4, IČO: 00 151 700, o náhradu škody, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku č.k. 5C/93/2015 -97 z 18.02.2019 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom žalobu žalobkyne zamietol a zaviazal ju nahradiť žalovanej trovy konania vo výške 100 % s tým, že o ich výške rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. Vychádzal zo žaloby, ktorou sa žalobkyňa domáha od žalovanej zaplata sumy 38.640,- eur s prísľušenstvom titulom sťaženia spoločenského uplatnenia, čo odôvodnila tým, že dňa 23.07.2000 ako spolujazdkyňa v osobnom motorovom vozidle A. Č. S.-XXX U. pri dopravnej nehode zavinenej MVDr W. W. T. G. a to zlomeninu ľavej päťtej kosti, pomliaždenie pravého ramena, zlomeniu tela pravej ramennej kosti, vytknutie krčnej chrbtice bez poškodenia miechy a roztrhnutie pečene s následkom plochej nohy, obmedzenia pohyblivosti pravého ramena, poúrazové obmedzenia hybnosti krčnej chrbtice, poruchy funkcie zažívacích orgánov a respiračné komplikácie pri roztrhnutí bránice, obmedzenie hybnosti hrudníka so zrastami pľúc, pričom z dôvodu novozvniknutých problémov s dýchaním a zažívaním bol dňa 30.10.2013 Q.. Q. S. vypracovaný lekársky posudok o sťažení spoločenského uplatnenia, podľa ktorého jej bodové hodnotenie bolo stanovené vo výške 2400 bodov. Vzal do úvahy stanovisko žalovanej, ktorá navrhla žalobu zamietnuť, keďže v predchádzajúcom konaní 10C/474/2002 boli už vypracované znalecké posudky a vyšetreniami nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi poraneniami pri dopravnej nehode a problémami žalobkyne popisovanými v období 13 rokov od nehody, keď podľa nej žalobkyňa ani nepreukázala príčinnú súvislosť následkov popisovaných ako porušenie funkcie zažívacích orgánov pri roztrhnutí bránice a obmedzenie hybnosti hrudníka s úrazom, ktorý utrpela pri predmetnej dopravnej nehode. Podrobne popísal zistenia vyplývajúce z výpovedí žalobkyne, ako aj svedkov Q.F.. W.B. P., H.. G. V. U. H.. Š. X.. Popísal ďalej podstatné zistenia vyplývajúce zo znaleckých posudkov vypracovaných Q.. X. S. U. Q.. V. S., S. S. B. V. V. U. S. Q.. X. F. U. Q.. Ľ. S. a tiež závery znaleckého posudku č. 199/2018 vypracovaného znaleckou organizáciou forensic.sk. Zaoberal sa aj výsluchom znalca Q.. V. F., člena tímu znaleckej organizácie forensic.sk. Zhrnul, že žalobkyňa si v konaní uplatnila náhradu škody podľa § 444 Občianskeho zákonníka za sťaženia spoločenského uplatnenia a žiadala priznať sumu 38.640,- eur podľa lekárskeho posudku zo dňa 30.10.2013, v ktorom bolo ohodnotené porušenie funkcie zažívacích orgánov pri roztrhnutí bránice a obmedzenie hybnosti hrudníka so zrastami pľúc. Uviedol, že v konaní sp.zn. 10C/474/2002 bol vypracovaný znalecký posudok spoločnosťou E..W. O. a znalecká organizácia neosvedčila správnosť posudku o sťažení spoločenského uplatnenia vystaveného

dňa 30.10.2013 Q.. Q. S. a tak žalobkyňa nepreukázala existenciu trvalých následkov a tým existenciu sťaženia spoločenského uplatnenia. Obsiahlo tiež citoval závery obsiahnuté v odôvodnení rozhodnutia vydaného v konaní sp.zn. 10C/474/2002. Stotožnil sa s týmto odôvodnením ohľadom zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia a keďže v tomto konaní už bolo sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšené o 10-násobok, pričom boli posúdené okolnosti hodné osobitného zreteľa na strane žalobkyne, považoval ešte aj ďalšie zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia za nedôvodné. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a žalobkyňu zaviazal nahradiť žalovanej trovy konania vo výške 100 %.

3. Rozsudok napadla včas podaným odvolaním žalobkyňa, navrhla ho zmeniť a priznať jej sumu 38.640,- eur s príslušenstvom a to s použitím odvolacieho dôvodu upraveného v § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Za zásadnú chybu rozsudku okresného súdu považovala nesprávne právne posúdenie a výklad zákonného pojmu sťaženie spoločenského uplatnenia, ktoré následne viedlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu zisteného skutkového stavu. Súd prvej inštancie podľa nej zjednodušene stotožnil sťaženie spoločenského uplatnenia s trvalými následkami, čo je v rozpore s jednotlivými právnymi predpismi, keď ďalej citovala zo zákona č. 437/2004 Z.z. Tento zákon nedefinuje sťaženie spoločenského uplatnenia ako trvalé následky, ale ako stav v súvislosti s poškodením na zdraví bez určenia jeho presného trvania. Sťaženie spoločenského uplatnenia teda nepredstavuje absolútne trvalé následky poškodenia zdravia, ako to mienil okresný súd, ale predstavuje určité obdobie dlhšieho trvania, nie však nevyhnutne obdobie trvalé a nemenné, počas ktorého sa u poškodeného prejavujú nepriaznivé následky poškodenia zdravia. V zmysle toho nie je podstatné, či sa u poškodeného vyskytujú trvalé následky poškodenia zdravia, ktoré sú absolútne trvalé a nemenné, ale podstatným je zisťovanie toho, či sa u poškodeného minimálne počas určitého dlhšieho časového obdobia prejavovali nepriaznivé následky poškodenia zdravia a sťažovali jeho uplatnenie v živote a v spoločnosti. Náhrada preto musí byť primeraná všetkým následkom aj tým, ktoré síce už odzneli resp. sa ich podarilo odstrániť, ale trvali u poškodeného dlhú dobu a sťažovali jeho uplatnenie v živote a v spoločnosti. Z predložených a vykonaných dôkazov je podľa nej zrejmé, že pri dopravnej nehode dňa 23.07.2000 utrpela okrem iného aj poúrazovú bráničnú prietrž, ktorá však bola u nej zistená až pri vyšetrení dňa 14.02.2013. Uvedené poškodenie zdravia bolo príčinou jej zdravotných problémov, ktoré sa prejavovali už od dopravnej nehody tráviacimi ťažkosťami, bolesťami v pravom boku a na hrudníku, pocitmi plnosti v bruchu, nafukovaním, zlým trávením a bolesťami v chrbte a ramene. Až po neskorej diagnostike v roku 2013 podstúpila následne veľmi náročný operačný zákrok v roku 2016, ktorým bol u nej tento zdravotný problém odstránený. Nič to však nemení na tom, že od dopravnej nehody v roku 2000 až do operácie v roku 2016, teda približne 16 rokov trpela nepriaznivými následkami tohto poškodenia zdravia, čo nesporne malo vplyv a sťažovalo jej životné úkony a plnenie spoločenských úloh. Je tak zrejmé, že počas vyššie uvedeného 16 ročného obdobia utrpela ujmu, ktorá nebola doteraz odškodnená a ktorej náhrady sa v konaní domáha. Uvedená ujma jednoznačne v zmysle zákonnej definície upravenej v § 2 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z. zodpovedá pojmu sťaženie spoločenského uplatnenia a za túto patrí náhrada. Tieto následky neboli predmetom konania vedeného pod sp.zn. 10C/474/2002, o čom svedčí samotný fakt, že tieto následky neboli bodovo ohodnotené v rámci už prejednaného sťaženia spoločenského uplatnenia.

4. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať jej náhradu trov konania. Uviedla, že pokiaľ sa žalobkyňa odvoláva na zákon č. 434/2004 Z.z., tak je na mieste poukázať na to, že tento právny predpis v ust. § 2 ods. 2 pri vymedzení základného pojmu sťaženie spoločenského uplatnenia presne a jasne formuluje, že sťaženie spoločenského uplatnenia je stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb, alebo na plnenie jeho spoločenských úloh. V zmysle ust. § 215 a § 217 CSP súd rozhoduje na základe zisteného skutkového stavu a pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. To znamená, že skutkový stav, na základe ktorého súd rozhoduje, musí existovať v čase vyhlásenia rozsudku a teda súd nemôže rozhodnúť na základe takého stavu, ktorý už neexistuje. Pokiaľ sťaženie spoločenského uplatnenia je stav v súvislosti s poškodením zdravia, tak z gramatického ako aj logického výkladu tohto zákonného ustanovenia je zrejmé, že toto presne určuje jeho trvanie a to, že nepriaznivé dôsledky musia existovať v prítomnom čase, teda v čase rozhodovania súdu o tomto nároku, ale v prípade, ak v čase rozhodovania súdu o tomto nároku tento neexistuje, nemôže byť priznaná náhrada. Keďže v súdnej veci bez akýchkoľvek pochybností bola preukázaná neexistencia sťaženia spoločenského uplatnenia, rozhodol konajúci súd správne.

5. Žalobkyňa v odvolacej replike trvala na podanom odvolaní a názor prezentovaný žalovanou nepovažovala za správny. Ustanovenie § 217 CSP podľa nej neznamená v prípade konania o náhrade

škody to, že ak má byť priznaná náhrada škody, tak musí v čase rozhodnutia súdu táto škoda, či poškodenie existovať, ale podstatnou je skôr skutočnosť, že v čase rozhodnutia súdu musí existovať stav, kedy predmetná škoda ešte nebola nahradená. Tak napríklad pri náhrade za bolesť nie je podmienkou pre jej priznanie, aby v čase rozhodovania súdu o tomto nároku boli u poškodenej osoby stále prítomné bolesti, či iné dôsledky spôsobené samotným poškodením zdravia, jeho liečením, či odstraňovaním jeho následkov, ale podstatné je len to, že v čase rozhodovania súdu ešte nebola táto nemateriálna škoda poškodenému nahradená. Rovnaký prístup je potrebné zvoliť aj v prípade náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. V konaní podľa nej preukázala, že od dopravnej nehody v roku 2000 až do operácie v roku 2016, teda približne 16 rokov trpela nepriaznivými následkami poškodenia zdravia, čo malo u nej nesporný vplyv a sťažovalo jej životné úkony, keď v tej dobe išlo o vrcholné obdobie jej produktívneho života a za túto ujmu nebola doposiaľ odškodnená.

6. Žalovaná v odvolacej duplike uviedla, že bolesť v zmysle ust. § 2 ods. 1 zákona č. 434/2004 Z.z. je ujma spôsobená poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním následkov a preto o tomto nároku je možné rozhodovať v čase, keď bolesti odzneli a liečenie bolo ukončené. Oproti tomu sťaženie spoločenského uplatnenia je stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktorý má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného a je zrejmé, že zdravotný stav žalobkyne v čase rozhodovania o uplatnenom nároku spĺňa predpoklady na to, aby viedla naplnený súkromný, rodinný a spoločenský život a je vylúčené aby jej takto mohla byť priznaná náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia.

7. Krajský súd v Košiciach na základe podaného odvolania vec podľa ust. § 385 ods. 1 CSP prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania a preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach odvolania, t.j. v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 CSP a § 379 CSP spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné, preto rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie, pretože neboli splnené podmienky ani pre potvrdenie ani pre zmenu rozhodnutia.

8. Žalobkyňa podané odvolanie podľa jeho obsahu odôvodnila tým, že súd nesprávne vec právne posúdil, keď zo zisteného skutkového stavu vyvodil nesprávne právne závery.

9. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd poukazuje na to, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje súd právne závery a aplikuje konkrétnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii právnej normy na zistený skutkový stav, ku ktorému môže dôjsť vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

10. Nová úprava (CSP) prepracovala odvolacie dôvody vzťahujúce sa na procesné vady konania v dôsledku zmeny koncepcie civilného procesu, pričom v základných rysoch bola prebratá predchádzajúca úprava, došlo však k jej formulačnej úprave. Dôvodmi odvolania podľa Civilného sporového poriadku môžu byť vady konania, ako aj vady rozhodnutia v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/ CSP ktorý zahŕňa odlišne rozšpecifikované a formulačne upravené dôvody pôvodne obsiahnuté v § 205 ods. 2 písm. a/, b/ O.s.p.

11. V zmysle Civilného sporového poriadku odvolanie možno vždy odôvodniť tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv a nie hmotnoprávných nárokov strán. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Ak sa spor na základe prihladenia na prípadné skutkové a právne osobitosti prípadu rozhodne inak, každý má právo na dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu. Podľa článku 46 Ústavy SR sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde. Podľa čl. 48 Ústavy SR má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez

zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP).

12. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia patrí medzi vady konania v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, pretože súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva (konkrétne právo účinne sa brániť proti rozhodnutiu súdu) v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Tým je naplnený dôvod pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP.

13. Podľa ust. § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

14. Rozsudok musí obsahovať odôvodnenie v súlade s cit. § 220 ods. 2 CSP, pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie, je odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa vysporiada i so špecifickými námietkami strany sporu. V odôvodnení sa súd, rozhodujúci o uplatnenom nároku, musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesta pre dohady a domnienky. Súdne rozhodnutie musí preto obsahovať stručný a jasný výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku. Odôvodnenie má byť prostriedkom kontroly správnosti rozhodnutia nielen pre súd, ktorý ho vydal, ale aj pre súd, ktorý ho bude preskúmavať v dôsledku opravného prostriedku, t.j. musí byť preskúmateľné.

15. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že nepreskúmateľný je rozsudok vtedy, ak dôvody neobsahuje, alebo sú nezrozumiteľne podané. Odôvodnenie musí byť úplné v zmysle, že sa vyporiada so všetkými otázkami riešenými v konaní a musí byť v súlade s výrokom.

16. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESĽP. Rovnako Ústavný súd SR už opakovane vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu.

17. Žalobkyňa vytkla súdu prvej inštancie nesprávne právne posúdenie veci a namietala zjednodušené stotožňovanie sťaženia spoločenského uplatnenia s trvalými následkami. Preskúmaný rozsudok sa odvolaciemu súdu javí ako nepreskúmateľný, neobsahujúci dostatočné dôvody zamietnutia žaloby a aj vnútorne rozporný.

18. Súd prvej inštancie po konštatovaní, že „u žalobkyne sa jedná o prípad hodný osobitného zreteľa, aby súd mohol odškodnenie za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia primerane zvýšiť“, obsiahlo cituje (v bode 55. odôvodnenia) závery prijaté v konaní sp.zn. 10C/474/2002 Okresného súdu Rožňava a komentuje tam vypracovaný znalecký posudok spoločnosti forensic.sk Bratislava a hodnotí diagnózu vážne duševné poruchy, avšak minimálne reaguje na nároky uplatnenej žalobkyňou v prebiehajúcom konaní a je zrejmé, že si takto nedostatočne ujasnil predmet konania. Zjednodušený záver, v zmysle ktorého v konaní Okresného súdu Rožňava sp.zn. 10C/474/2002 už bolo sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšené o 10-násobok, pričom boli posúdené okolnosti hodné osobitného zreteľa na strane žalobkyne, kvôli čomu považoval ešte aj ďalšie zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia za nedôvodné, neumožňuje odvolaciemu súdu dostatočne preskúmať postup súdu prvej inštancie v prejednávanej veci.

19. Je nepochybné, že žalobkyňa sa domáha z titulu odškodnenia sťaženia spoločenského uplatnenia zaplata sumy 38.640,- eur a to na podklade lekárskeho posudku o bolestnom a o sťažení

spoločenského uplatnenia vyhotoveného Q.. Q.J. S.Q., ktorý pri hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia za diagnózy - porušenie funkcie zažívacích orgánov pri roztrhnutí bránice a obmedzenie hybnosti hrudníka so zrastami pľúc stanovil 2.400 bodov.

20. Je nesporné, že žalobkyňa voči žalovanej viedla pred Okresným súdom Rožňava pod sp.zn. 10C/474/2002 aj iný súdny spor, kde sa tiež domáhala náhrady škody na zdraví, ktorú utrpela pri totožnej dopravnej nehode z 23.07.2000. V tomto konaní rozsudkami prvoinštančného súdu z 18.01.2019 a Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5Co/173/2019 - 768 zo 4.02.2020 jej bola priznaná suma 40.933,05 eur, keď súdy za základ svojho rozhodnutia vzali znalecký posudok č. 199/2018 vyhotovený znaleckou organizáciou forensic.sk z 10.08.2018, pričom pri bolestnom vychádzali z hodnoty 876,25 bodov a pri sťažení spoločenského uplatnenia z hodnoty 818,50 bodov a náhradu za bolesť zvýšili 15-násobne a náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšili o 10-násobok.

21. Žalobkyňa tvrdí, že okrem následkov odškodnených v konaní sp.zn. 10C/474/2002 pri dopravnej nehode dňa 23.07.2000 utrpela aj poúrazovú bráničnú prietrž, ktorá však u nej bola zistená až pri vyšetrení dňa 14.02.2013.

22. Podľa § 444 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri škode na zdraví sa jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

23. Ak sa prejavia nové nepriznané následky súvisiace s pôvodným úrazom, vzniká v dôsledku pôvodnej škodovej udalosti ďalší - nový nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, u ktorého sa zväčša porovnáva stav pred zhoršením zdravotného stavu so stavom terajším. Aj keď pri hodnotení trvalých následkov na zdraví je nutné prihliadať aj k ich predpokladanému vývoju, nie je vylúčený vznik nového nároku, pokiaľ sa výrazne zhoršil už ustálený zdravotný stav, prípadne ak sa prejavili ďalšie následky v takej intenzite a takým spôsobom, že pôvodne ani nemohli byť predvídané. Ide pritom spravidla o výnimočné prípady, pri ktorých platí, že musí byť zachovaná príčinná súvislosť s pôvodnou udalosťou. Vtedy je potrebné pri stanovení výšky nového nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia porovnať existujúci stav so stavom pred zhoršením, nie so stavom pred úrazom.

24. Vzhľadom na uvedené bude potrebné, aby si súd prvej inštancie starostlivo ustálil, aký nárok na náhradu škody je predmetom konania a urobil si záver, či uplatňovaný nárok už nebol predmetom konania sp.zn. 10C/474/2002 pred Okresným súdom Rožňava a či tento už nebol zahrnutý do už priznaného odškodnenia s prihliadnutím na to, že nie je vylúčené, aby na podklade tej istej škodovej udalosti vznikol nový, samostatný nárok (podľa odôvodnenia rozsudku v konaní sp.zn. 10C/474/2002: „Zo záverov ZP č. 199/2018 vyplýva, že najkomplexnejšie posúdil zdravotný stav žalobkyne a ohodnotil všetky jej doteraz zistené zdravotné poškodenia súvisiace s úrazom, vrátane operácie z 10.05.2016“). Pritom práve pomocou žalobného petitu a základu, ktorý tvoria právne relevantné skutočnosti, na ktorých žalobkyňa zakladá svoj nárok (skutkové okolnosti) vymedzujú nárok, ktorý je predmetom sporu. Medzi skutočnosti predstavujúce základ, ktoré sa musia už v žalobe vymedziť, patrí v prípade uplatnenia nového nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia konkrétny popis zhoršenia zdravotného stavu, ku ktorému došlo v porovnaní so stavom, za ktorého bola už skôr priznaná náhrada. Žalobkyňa pre úspech v spore musí dostatočne určite vymedziť, v čom toto zhoršenie zdravotného stavu spočíva, aby súd mohol posúdiť, či naozaj došlo k vzniku ďalšieho - nového nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, prípadne aká je jeho výška. Tieto požiadavky kladené na obsah žaloby a prednesy žalobkyne sú odôvodnené tým, že hrozí potenciálne nebezpečenstvo, že by súd rozhodol o nároku, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté. Aj s ohľadom na to, že pri stanovení novej náhrady je nutné vychádzať z terajšieho stavu a stavu pred zhoršením je dôležité, aby žalobkyňa čo najpresnejšie popísala predchádzajúci zdravotný stav a ujmu, o ktorej na jeho základe už bolo rozhodnuté a stav nový, teda konkrétne zdravotné problémy, od ktorých odvodzuje nárok a o ktorých skôr rozhodované nebolo. Musí tak bez pochybností byť zdokladovaný aktuálny zdravotný stav a tento porovnaný so stavom predchádzajúcim.

25. Úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne posúdiť uplatnený nárok, ujasniť si, či už o ňom nebolo rozhodnuté, vysporiadať sa so všetkými námietkami žalovanej, prezentovanými aj v odvolacom konaní a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť tak, aby zodpovedalo požiadavkám na rozhodnutie, aby bolo presvedčivé a úplné.

26. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

27. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2, prvá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).